

Dr. Fehér László

1931-ban született Kartalon.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1955-56.

Tanulmányait befejezve a BME Élelmiszer Kémiai Tanszékén kapott tanársegédi állást. Ezt követően 1958-ban került a Rákospalotai Növényolajipari Vállalathoz üzemvezetői beosztásba. 1959-től a Fővárosi KÖJÁL-nál vállalt munkát. Feladta volt kidolgozni majd alkalmazni a hazai radioaktív hulladék kezelésének, begyűjtésének, elhelyezésének módszereit. 1964-ben „magkémiai” szakmérnöki diplomát szerzett. Részt vett abban a munkacsoportban, amely a Solymári Kísérleti Izotóp Temető felszámolását és új tárolóhely megépítését javasolta. Későbbiekben megbízták a Püspökszilágyi Radioaktív Hulladék Feldolgozó és Tároló telephely vezetésével. Főállásán kívül néhány évig a Paksi Atomerőmű Vállalatnál dolgozott mint szakértő. A radioaktív hulladék kezeléssel kapcsolatos kutatásairól, gyakorlati tapasztalatairól az Izotóptechnika, az Atomnaja Energija, illetve a Magyar Kémikusok Lapja folyóiratokban jelenetek meg cikkei. A radioaktív hulladékokon kívül foglalkozott egyéb veszélyes hulladékok kezelésével is. Ennek eredményeként jelent meg 1984-ben a Veszélyes hulladékok című könyv a Műszaki Könyvkiadó gondozásában, melynek szerkesztője volt. Tagja volt az Izotóptechnika folyóirat szerkesztőbizottságának.. 1970-ben szerkesztette a Fizikai Társulat Sugárvédelmi szakcsoport „Sugárvédelmi Mérések” című kiadványát. 1995-ben ment nyugdíjba

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.